

La interculturalitat a l'Escola d'Estiu

crònica

El propassat mes de setembre es va celebrar a la ciutat de Girona la III Escola d'Estiu sobre Interculturalitat. Durant quatre dies, a la Facultat de Ciències de l'Educació, més de 150 persones van intercanviar opinions, projectes i experiències, van aprofundir aspectes concrets i van debatre públicament i de manera col·lectiva temes sobre interculturalitat. Raça, racisme i antiracisme; sistema educatiu i diversitat cultural; la formació bàsica i l'alfabetització dels treballadors estrangers; la dona migrant; context d'origen, alimentació, salut i planificació familiar, etc. han estat alguns dels cursos que s'han fet. Els debats s'han centrat en l'Islam i Europa, present i futur immediat; el fet migratori, el xoc intercultural i el problema de la «integració» de les cultures minoritàries; la situació social ara i aquí: drets i deures dels immigrants al nostre país. Perspectives a curt termini.

Durant quatre dies, cent cinquanta persones van confrontar projectes sobre Interculturalitat.

Durant aquesta III Escola d'Estiu es va presentar el llibre *Sobre interculturalitat* editat per Sergi i Trama. Un volum de 200 pàgines amb els documents de treball de l'Escola d'Estiu de

l'any passat que és un instrument molt útil per a tots els interessats en aquestes qüestions. Al mateix temps, es va difondre l'opuscle *50 propostes sobre immigració*, fruit de la reflexió dels col·lectius i entitats que treballen en el camp de la migració a les comarques gironines. Les propostes que s'hi presenten són positives i s'adrecen a les diverses administracions i a la ciutadania en general, interpellant tots aquells que volem fer una societat més acollidora i atenta a la nova realitat socio-cultural.

Aquesta III Escola d'Estiu també es va convertir en un àmbit crític amb l'actuació pública de les administracions. Els participants varen aprovar un document lamentant «la manca d'interès, atenció, recursos i suport a les experiències que en aquest camp

es porten endavant a diferents llocs de Catalunya, així com als espais de recerca, formació i elaboració de materials».

A l'hora de fer-ne una valoració general, hi ha dos aspectes que considero molt positius. En primer lloc, el fet de l'existència d'aquesta Escola d'Estiu. Reunir durant quatre dies les persones que, a Catalunya, treballen i reflexionen sobre la realitat intercultural de casa nostra no és fàcil; això només és possible si la proposta que es presenta és engrescadora i plena de contingut, i per aconseguir-ho cal confeccionar un programa de qualitat amb la participació d'experts de Catalunya i d'altres països. També cal trobar els diners i els ajuts econòmics perquè els costos d'inscripció no privin d'assistir-hi a tots aquells que treballen en el món de la immigració. (Estic segur que el no-lligam econòmic amb determinades institucions permet als organitzadors una independència de judici i de crítica que cal continuar mantenint). Aconseguir això és una feina feixuga, lenta i llarga. Gràcies a la dedicació i al convenciment entusiasta d'un grup de persones, l'Escola d'Estiu sobre Interculturalitat s'està consolidant a Girona per a tot Catalunya. No és una dèria passatgera, sinó que comença a ser una realitat que dona fruits concrets.

Un aspecte de la sala durant els debats.

Si aquest fet és important per si mateix, molt més ho és la riquesa que genera la trobada, l'intercanvi i la formació que es produeix durant aquests dies. Compartir la reflexió teòrica d'uns, la riquesa vivencial d'altres, l'experiència personal i col·lectiva de molts, permet que tots aprenguin, es formin i, al mateix temps,

siguin molt crítics amb la nostra realitat i amb l'actuació dels poders públics en el tema de la immigració.

A l'hora de pensar en la continuïtat (estan en el bon camí i, per tant, cal assegurar la seva consolidació) em pregunto si no s'hauria de fer una Escola d'Hivern que permetés continuar el treball fet a l'estiu. També crec que s'ha de pensar en la manera d'aconseguir-hi una presència més gran, més activa i receptiva de les institucions públiques catalanes implicades en el tema. Un tercer aspecte, pensant en el futur, és el de trobar la manera d'incorporar els professionals «oficials» de l'educació, és a dir, els mestres (i estudiants de magisteri), els pedagogs (i estudiants de pedagogia), etc. en el treball i la reflexió intercultural que ja s'estan fent.

Cal estar atents al treball de l'Escola d'Estiu sobre Interculturalitat. Sense els condicionaments polítics d'altres institucions, amb actituds positives i crítiques, els seus participants i organitzadors ens indiquen el camí per bastir una societat diferent: més oberta i humana, que bona falta ens fa.

SALOMÓ MARQUÈS